

Sygn. akt VIII K 255/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2014 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny z siedzibą w Siemiatyczach w składzie:

Przewodniczący: SSR Jan Kapelka

Protokolant: Łukasz Markowski

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2014 roku sprawy:

J. I. s. A. i N. z domu K.

ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

W dniu 1 lipca 2014 roku o godz. 16:00 w S. na ul. (...) prowadził motorower Junak nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,36 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a§1 kk

I. Oskarżonego J. I. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazuje go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata.

III. Na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat.

IV. Zwalnia oskarżonego od ponoszenia opłaty oraz pozostałych kosztów procesu, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt VIII K 255/14

UZASADNIENIE

W toku rozprawy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 lipca 2014 roku J. I. w godzinach popołudniowych spożywał alkohol. Będąc pod jego wpływem około godziny 16.00 wsiadł motorower marki JUNAK nr rej. (...) i jechał ulica (...) w S.. W trakcie jazdy J. I. zatrzymany do kontroli drogowej. Policjanci z Komendy Powiatowej Policji w S. poddali go badaniom na stan trzeźwości.

J. I. został poddany badaniu na zawartość alkoholu w organizmie, w związku z tym, że była od niego wyczuwalna wyraźna woń alkoholu. Na urządzeniu Alkometr wykonano test i okazało się, iż ma on 1,36 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień oskarżonego J. I. k.35(20), protokołu użycia A. k.2.

Oskarżony J. I. przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu. W swych wyjaśnieniach jednoznacznie wskazał, iż kierował motorowerem będąc w stanie nietrzeźwym. Przyznanie się oskarżonego nie budzi wątpliwości i zasługuje na walor wiarygodności.

Protokół badania stanu trzeźwości i same badania zostały sporządzone i wykonane w zgodzie z obowiązującymi przepisami. Jednoznacznie wynika z nich, iż oskarżony w trakcie jazdy motorowerem był w stanie nietrzeźwym, a stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu wynosiło 1,36 mg/dm³.

Oskarżony J. I. jest osobą dorosłą o dużym doświadczeniu życiowym. W chwili czynu nie miał zniesionej ani też ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Znajdował się jedynie w stanie zwykłej nietrzeźwości. Nie działał w żadnej szczególnej sytuacji motywacyjnej. Wiedział, że obowiązująca norma prawna zakazuje prowadzenia motorowerów w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości. Mimo tej wiedzy oskarżony złamał powyższą normę prawną.

Przepis art. 178a§1 kk stanowi, iż kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym (...) podlega karze. W dniu 1 lipca 2014 roku J. I. na drodze publicznej na ulicy (...) w S. mając 1,36 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu kierował motorowerem marki JUNAK nr rej. (...). Swoim zachowaniem J. I. umyślnie zrealizował znamiona występku z art. 178a§1 kk.

Uznając oskarżonego za winnego dokonania zarzuconego mu czynu Sąd na podstawie art. 178a§1 kk wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 69§1 i 2 kk w zw. z art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie tak orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 2 lata. Orzeczona kara stanowi surową odpłatę za popełnione przestępstwo. Sąd uznał, iż oskarżony, który przejawiał skruchę w przyszłości będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni przestępstwa. J. I. nie był dotychczas karany. W dniu 25 lipca 2014 roku uległ on wypadkowi i doznał obrażeń głowy (m. in. pourazowy krwiak wzgórza lewej półkuli mózgu i mostu pnia mózgu, wstrząśnienia mózgu). W uwagi na to nie jest w stanie pracować i znajduje się na utrzymaniu swego brata i bratowej. W tej sytuacji zasługuje by kara mimo swej surowości i dolegliwości, była w pierwszej kolejności elementem prewencyjnym na przyszłość. Musi także nieś z sobą takie dolegliwości, które nie będą nadmierną dolegliwością dla oskarżonego. J. I. na obecnym etapie życia nie ma żadnego majątku i żadnych dochodów. Ma kłopoty z codziennym funkcjonowaniem. Przesłuchiwany w dniu 26 sierpnia 2014 roku nie był w stanie podpisać protokołu. W tej sytuacji istnieje jedynie możliwość orzekania wobec niego jedynie kary pozbawienia wolności. Grzywna zgodnie z zasadami jej wymiaru nie może być wymierzana. Stoją temu na przeszkodzie jego sytuacja materialna – brak dochodów i brak majątku oraz brak fizycznych możliwości w wykonywaniu ewentualnej pracy społecznie użytecznej. Kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania zmusi oskarżonego do zaniechania wkraczania na drogę przestępstwa.

Na podstawie art. 42§2 kk Sąd orzekł zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. Oskarżony kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości i z całą stanowczością należy stwierdzić, iż nie powinien przez okres 2 lat prowadzić pojazdów mechanicznych. Oskarżony nie był dotychczas karany. Orzeczone kary i środek karny są łącznie surowymi. Orzekając o dwuletnim zakazie prowadzenia pojazdów Sąd wziął pod uwagę to, iż orzeczenie ma być sprawiedliwą odpłatą za czyn. Oskarżonemu wymierzono surową karę i środek karny i równocześnie on sam się ukarał swoim zachowaniem. Będzie musiał przez okres 2 lat ponosić konsekwencje braku uprawnień do kierowania.

Tak orzeczona kara i środek karny są adekwatne do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Będą one spełniać swoje cele zapobiegawcze, wychowawcze i ogólnoprewencyjne.

O zwolnieniu z opłaty oraz z ponoszenia kosztów procesu orzeczono na podstawie art. 624§1 kpk. Sąd uznał, że oskarżony nie ma możliwości uregulowania kosztów procesu. W chwili obecnej jest on niejako na łasce swego brata, a sam nie może pracować zarobkowo.

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy orzekł jak w wyroku.